

POSTANOWIENIE

Dnia 16 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska (przewodniczący)

SSN Zbigniew Kwaśniewski

SSN Karol Weitz (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej "S." w W.

przeciwko Miastu Stołecznemu Warszawie

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 16 października 2015 r.,

zażalenia strony powodowej na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie

z dnia 22 maja 2015 r., sygn. akt I ACa 135/14,

**uchyla zaskarżone postanowienie, pozostawiając rozstrzygnięcie
o kosztach postępowania zażaleniowego w orzeczeniu
kończącym postępowanie w sprawie.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 22 maja 2015 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie odrzucił skargę kasacyjną strony powodowej od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 20 stycznia 2015 r. z tego powodu, że skarga ta zawiera wprawdzie wniosek o uchylenie tego wyroku, ale brak w niej wskazania, w jakim zakresie takie uchylenie miałyby nastąpić.

Na postanowienie z dnia 22 maja 2015 r. strona powodowa złożyła zażalenie, wnosząc o jego uchylenie w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zamieszczenie w skardze kasacyjnej wniosku o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z pominięciem oznaczenia zakresu żadanego uchylenia i zmiany również stanowi istotną wadę skutkującą odrzuceniem skargi (art. 398⁶ § 2 k.p.c.; por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20.02.2015 r., V CSK 427/14, niepubl.; z 11.03.2015 r., III CSK 399/14, nie publ.). Oznaczenie zakresu żadanego uchylenia lub uchylenia i zmiany w skardze wniesionej od wyroku z dnia 20 stycznia 2015 r. w niniejszej sprawie nastąpiło przez wskazanie, że odnosić się ma ono do całego roszczenia, o którym rozstrzygnięto w tym wyroku. Skarżący wskazał bowiem, że wskutek uchylenia miałyby nastąpić zasądzenie na jego rzecz kwoty tego roszczenia z kosztami procesu albo przekazanie rozstrzygnięcia o nim Sądowi Apelacyjnemu. Wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę został w ten sposób odniesiony do całości zaskarżonego wyroku. W tych okolicznościach nie było więc podstaw do zastosowania przez Sąd drugiej instancji art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Z tych względów, na podstawie art. 398¹⁵ § 1 zd. 1 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.